

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 3C/112/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613207292
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Szabo
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2013:3613207292.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom JUDr. Eduardom Szabom v právnej veci navrhovateľky O. I., nar. X.X.XXXX, bytom U., V. G. XX/XXX proti odporcovi Z. I., nar. XX.X.XXXX, bytom U., V. G. XX/XXX, o určenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 75,- € mesačne vždy do 25-teho dňa daného mesiaca vopred k rukám navrhovateľky, s účinnosťou od 01.09.2013.

Zameškané výživné za čas od 01.09.2013 do 17.12.2013 vo výške 225,- € je odporca povinný splácať v mesačných splátkach po 10,- € mesačne spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáha proti odporcovi určenia vyživovacej povinnosti sumou 100 € od 26.8.2013 z dôvodu, že je študentkou 4. ročníka Súkromnej strednej školy v Topoľčanoch. Odporca je jej otcom. Po rozvoze rodičov dňa 30.1.2013 asi mesiac bývala s otcom. Po nezhodách sa od neho odsťahovala k starej mame do Partizánskeho, kde býva doteraz. Odo dňa, kedy sa odsťahovala od otca, jej neprispieval na nič a nedával jej ani vreckové. Matka si vyživovaciu povinnosť plní aj napriek tomu, že zarobí minimálnu mzdu ako predavačka. Keď si pýtala od otca, aby jej tiež prispieval na výživné, tak odmietol s tým, že nemá a nebude jej prispievať. Študuje na strednej škole a nemá žiadne príjmy, vyživovacia povinnosť odporcu ako jej otca trvá až do doby, kým nebude schopná sama sa živiť. Svoje výdavky špecifikuje ako mesačné školné 10 €, cestovné 30 €, školské potreby 20 €, oblečenie 30 €, hygienické potreby 20 €, stravné 25 €. Odporca pracuje ako SZČO s mesačným zárobkom cca 800 €. Žiada aj o zaplatenie zameškaného výživného od marca 2013, od kedy si neplní vyživovaciu povinnosť.

Odporca k návrhu uviedol, že ak by to bolo 40 - 50 €, tak sa nie je o čom baviť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením obsahu spisu, najmä výpisu zo živnostenského registra, správy daňového úradu a obsahu spisu sp. zn. 5C/10/2013 a zistil nasledujúci skutkový stav:

Navrhovateľka je dcérou odporcu. S odporcom nežije v spoločnej domácnosti, pretože mali vzájomné nezhody. V súčasnosti žije od apríla 2013 u svojej starej matky. Jej potreby zabezpečuje matka a stará matka, odporca jej neprispieva žiadnou sumou. Z jej výpovede vyplýva, že platí školné 10 € mesačne,

cestovné 30 € mesačne, stravné 25 € mesačne, za oblečenie 30 € mesačne, za hygienické potreby 20 € mesačne a za školské potreby 50 € ročne. Matka navrhovateľky pracuje ako predavačka s mesačným príjmom 300 - 400 €, vyživovaciu povinnosť má len k navrhovateľke.

Odporca je samostatne zárobkovo činná osoba, z potvrdenia daňového úradu vyplýva, že za zdaňovacie obdobie 2012 mal základ dane vo výške 6 358,12 € a daň vo výške 515,54 €. Z jeho výpovede vyplýva, že nie je schopný platiť viac ako 40 - 50 € mesačne. Vyživovaciu povinnosť má len voči navrhovateľke. Ich vzťahy nie sú dobré, z domu ju nevyhodil, navrhovateľka odišla sama.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 3 zákona o rodine výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 veta prvá a druhá zákona o rodine Právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Po vykonanom dokazovaní a zhodnotení jeho výsledkov súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je čiastočne dôvodný. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že navrhovateľka je dcérou odporcu, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti. Štúdiom na strednej škole sa sústavne pripravuje na budúce povolanie, a teda nemá schopnosť sama sa živiť. Preto je určenie vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľke dôvodné.

Navrhovateľka sa domáhala určenia výživného v sume 100 € mesačne. Súd takúto výšku výživného nepovažuje za primeranú možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom odporcu, ako i odôvodneným potrebám navrhovateľky. Súd prihliadal na priemernú výšku výdavkov, ktoré navrhovateľka uviedla, a ktoré sú v sume 120 € mesačne (školné 10 €, cestovné 30 €, školské potreby priemerne 5 €, stravné 25 €, oblečenie 30 €, hygienické potreby 20 €, čo je spolu 120 €). Ďalej súd prihliadal na to, že na odôvodnených potrebách navrhovateľky sa majú podieľať obaja rodičia, teda nielen odporca, ale aj jej matka. Výživné od odporcu v sume 75 € mesačne tak bude podľa názoru súdu dostatočné na uspokojenie uvedených potrieb navrhovateľky. Súd prihliadal najmä na príjmy odporcu, ktoré sú v priemernej čistej mesačnej výške 486,88 €. Súd výživné v sume 100 € nepovažoval ani za primerané možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom odporcu. Súd pri určení výšky výživného prihliadal aj na to, že odporca vyhlásil, že výživné v sume 50,- € by bol schopný platiť. Súd však dospel k záveru, že bude schopný platiť aj výživné vo vyššej sume. Po zaplatení sumy 75 € mesačne mu ostane dostatok prostriedkov na primerané živobytie. Súd určil výživné s účinnosťou od 1.9.2013, čo je začiatok školského roku 2013/2014, pretože väčšina vynaložených nákladov navrhovateľky je spojená so štúdiom na strednej škole. Povinnosť odporcovi zaplatiť výživné od marca 2013 súd neurčil, pretože výživné na plnoleté deti nie je možné určiť spätne, ale najskôr odo dňa podania návrhu (§ 77 ods. 1 zákona o rodine). Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, že navrhovateľke priznal výživné v sume 75 € mesačne s účinnosťou od 1.9.2013 a v prevyšujúcej časti jej návrh zamietol.

Zameškané výživné za čas od 1.9.2013 do vyhlásenia rozsudku, t.j. do 17.12.2013 (za obdobie 3 mesiacov) je odporca povinný spláčať v mesačných splátkach po 10 € mesačne spolu s bežným výživným. V prípade, ak by čo i len jednu mesačnú splátku zameškaného výživného neuhradil, stráca výhodu splátok.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov, pretože navrhovateľka aj odporca boli v konaní len čiastočne úspešní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v troch vyhotoveniach. Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha). Podľa § 205 ods. 2 Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g) rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. (§ 251 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).